

Koranen – hjärtats liv

Det är känt i shari‘a, i förnuftet och i självklar insikt att den ädlaste gåva Gud har skänkt denna umma är den heliga Koranen. I den finns hjärtats liv, och genom att hålla fast vid den uppnår man lycka i båda världarna. Aldrig har världen fått en bok som mer samlar allt gott, som mer vägleder till det som är rakast, och som mer fullständigt skänker mänskligheten lycka, än denna ärofulla Koran genom vilken Gud öppnade blinda ögon, döva öron och förseglade hjärtan. Genom den vägledde Han från villfarelse, gav insikt efter blindhet och förde Sina tjänare från mörker till ljus.

Det är denna Koran som garanterar mänskligheten trygghet och lycka i deras liv här och i det kommande livet — om de tror på den, reciterar den som den bör reciteras, förstår dess suror och verser, fördjupar sig i dess meningar och ord, håller sig vid dess gränser, följer dess befallningar, undviker dess förbud, antar dess moral och tillämpar dess principer, ideal och värderingar på sig själva, sina familjer och sina samhällen. Gud säger om den:

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا}}
 ((الإسراء: 9))

”Denna Koran vägleder till det som är rakast och ger de troende som gör goda gärningar glädjebud om en stor belöning.”

Gud som låter jorden leva genom regnet, låter hjärtan leva genom denna Koran. Han säger:

{(الحديد: 16-17)} {...مِنَ الْحَقِّ...}

”Har inte tiden kommit för de troende att deras hjärtan ska ödmjukas inför Guds påminnelse och det som har uppenbarats av sanningen...? Vet att Gud ger liv åt jorden efter dess död. Vi har klargjort tecknen för er, så att ni må förstå.”

Före och efter denna vers finns sådant som visar att versen handlar om hjärtats liv. Ibn Kathir säger:

”I detta finns en antydning om att Gud mjukar upp hjärtan efter deras hårdhet, vägleder de vilsna efter deras villfarelse och skingrar svårigheter efter deras tyngd. Liksom Han ger liv åt den döda, torra jorden genom det rikliga regnet, vägleder Han de hårda hjärtana genom Koranens bevis och argument, och låter ljuset tränga in i dem efter att de varit låsta och otillgängliga.”

Varför fortsätter då jorden att leva av regnet, men hjärtan fortsätter inte att leva av Koranen?

Varför har människan gjort framsteg i kroppens medicin, men inte i hjärtats medicin?

Varför känner vi minsta smärta eller sår och skyndar till läkaren, men när hjärtat dör känner vi det inte?

Är kroppens sjukdom farligare än hjärtats sjukdom?

Kan kroppen leva medan hjärtat är dött?

Det gagnar oss inte att leva medan våra hjärtan är döda. Varför då denna likgiltighet inför det som varken världsligt eller andligt liv kan rättas utan? Därför förlorade vi både vår värld och vår religion den dag vi förlorade våra hjärtan.

Det som bidrog till hjärtats död är vår kollision med denna falska modernitet som bedrar med yta och lockar med glans, som endast bryr sig om livets materiella sida och inte räknar hjärta och själ som något. Hjärtan dog den dag denna civilisation föddes — en civilisation som tillåter sig att förstöra hjärtats alla organ för kroppens dyrkan och materiens herravälde.

Den moderna civilisationen har ägnat sig åt bilder och yttre former, medan islam ser till hjärtan och samveten. Profeten ﷺ säger:

"Gud ser inte till era yttre och era rikedomar, utan Han ser till era hjärtan och era handlingar." (Muslim)

Islam har gjort hjärtats rättelse, dess bot och dess vaksamhet beroende av att man ägnar sig åt att studera och begrunda Koranen. Gud säger:

{وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ} (الإسراء: 82)

"Vi sänder ner av Koranen det som är bot och barmhärtighet för de troende."

Men Koranen finns hos oss, och få vänder sig till den, och ännu färre begrundar den. Hur ska våra hjärtan leva när de inte hämtar liv från livets källa och ljusets ursprung? Hur ska vi bota sjukdomen när vi vänder oss bort från medicinen?

Gud säger:

{وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا} (الشورى: 52)

"Så uppenbarade Vi för dig en ande från Vårt bud."

Mufassirerna säger:

"Att Koranen kallas 'ande' betyder att den är hjärtats och själens liv genom det goda den leder till hos Gud."

Gud kallade alltså Koranen *ande* eftersom hjärtan lever genom den. Koranen är hjärtats liv. Gud har gjort den till ett ljus genom vilket Han vägleder vem Han vill av Sina tjänare — en vägledning av undervisning och en vägledning av framgång. Undervisningens vägledning är genom kunskap och bevis, och den utförs av varje kallare till sanningen. Framgångens vägledning är att Gud ger kraft att handla — och den är endast Hans.

Gud säger:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ} (الأنفال: 24)

"Svara Gud och Sändebudet när han kallar er till det som ger er liv."

Detta betyder: Koranen, som ger hjärtat liv. Qatada sade:

"Det är Koranen, för den är hjärtats liv, och i den finns räddning och skydd i båda världarna."

Ett hjärta utan något av Koranen är ett förfallet hjärta där djävlar har byggt bo; ett förseglat hjärta, ett hjärta avskuret från Guds barmhärtighet.

Gud säger:

{(الزمر: 21)} {أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً...}

”Ser du inte att Gud sänder ner vatten från himlen...?”

Liksom regnet ger liv och hjälp åt skapelsen, ger Koranen liv åt hjärtan och räddning åt människorna från att straffas i Elden — om de bara trodde på den. Genom den skyddas de hos Gud och förtjänar Hans barmhärtighet.

Och Han säger:

{(البقرة: 19)} {أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ}

”Eller som ett skyfall från himlen med mörker, åska och blixtar.”

Ibn al-Qayyim säger:

”Detta är en liknelse för Koranen, genom vilken hjärtan får liv, liksom regnet ger liv åt jorden och växtligheten.”

Det märkliga är att **vår medicin finns hos oss**, men **vår sjukdom håller på att förgöra oss**.

Koranen – hur Gud ger liv åt hjärtan

Koranen är det genom vilket Gud ger liv åt döda hjärtan, det genom vilket Gud botar sjuka hjärtan, och det genom vilket Gud mjukar upp hårda hjärtan.

När det gäller de döda hjärtana säger Gud, den Upphöjde:

{(الأنعام: 122)} {أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا}}

”Är den som var död och som Vi gav liv och gav ett ljus att vandra med bland människorna lik den som är i mörker och inte kan komma ut ur det?”

Koranen är alltså hjärtats liv. Och Gud botar med den de sjuka hjärtana från tvivel och begär:

{(يونس: 57)} {وَشِفَاءً لِّمَا فِي الصُّدُورِ}

”Och den är en bot för det som finns i bröstet.”

Och vad finns i bröstet om inte hjärtan?

Och Gud mjukar upp de hårda hjärtana med Koranen:

{الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ} (الرعد:28)

”De som tror och vars hjärtan finner ro i Guds åminnelse. Sannerligen, i Guds åminnelse finner hjärtan ro.”

För när hjärtan dör, blir sjuka eller hårdnar, blir lydnaden tung för dem och de dras mot begären.

Koranen är en ande genom vilken hjärtan lever. Genom den växer förmågorna, stärks, hör och ser, och den avlägsnar hindren som skiljer hjärtat från Koranen. En enda vers kan förändra en människas liv och föra henne från villfarelse till vägledning. Det berättas att imam al-Shafi'i sade om Surat al-Asr:

”Om Gud inte hade uppenbarat något bevis för Sina tjänare utom denna sura, hade den varit tillräcklig för dem.”

När en vers från Koranen blandas med hjärtat ger den liv åt människan både i det yttre och det inre. Koranen är Guds fasta rep — från vilken sida eller punkt man än tar tag i detta rep påverkar det den som håller i det. Dess ena ände är i Guds hand och den andra i tjänarnas hand. Vilken del tjänarna än tar av det, sprider sig dess hemlighet i hjärtana, som skälver och får liv genom det.

Gud säger:

{اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ}

{...كُرِّ اللَّهُ...} (الزمر:23)

”Gud har sänt ner den bästa av berättelser — en bok i likartade, upprepade delar — av vilken de som fruktar sin Herre får sina skinn att rysa, sedan mjuknar deras skinn och deras hjärtan inför Guds åminnelse...”

Man kan fråga: Vad är då nyttan av hela Koranen om en enda vers räcker för att ge hjärtat liv?

Svaret är: Koranens uppgift är inte enbart att ge hjärtat liv, utan att lägga fram en arbetsordning genom vilken livet organiseras, så att människan inte går vilse i handling eller tro på sin väg till Gud.

Koranens storhet ligger i att den förblir förbundet med livet så länge livet består:

- Genom den lever hjärtan genom tron.
- Genom den lever tron genom kampen.
- Genom den står kampen fast genom sin fulländade metod i att fostra den fulländade människan.

Och genom denna människa, förbunden med Koranen, pulserar livet av rättvisa, och genom den försvinner förtryck och gudsförnekelse.

Ibn al-Qayyim säger:

”Bland orsakerna till hjärtats liv är att vända sig till Gud, att upphöja Honom, att begrunda uppenbarelsen — både Koranen och Sunnah — att längta till Gud och återvända till Honom, att ångra synder, att akta sig för att falla i dem, att gå emot själens begär, att förbereda sig för det kommande livet och att umgås med de rättfärdiga.”

Bland de största handlingarna, de starkaste förmaningarna och de bästa orsakerna till hjärtats liv är att begrunda Koranen, reflektera över dess berättelser, dess förmaningar, dess bevis och dess argument.

Gud säger:

{لو أنزلنا هذا القرآن على جبل لرأيته خاشعاً متصدعاً من خشية الله} (الحشر: 21)

”Om Vi hade sänt ner denna Koran på ett berg skulle du ha sett det ödmjukt och söndersprucket av Guds fruktan.”

Om bergen, med förstånd inlagt i dem, hade tilltalats med denna Koran, skulle de ha böjt sig för dess förmaningar och spruckit av Guds fruktan trots sin fasthet och tyngd.

Ibn al-Qayyim säger också:

”Inget är mer nyttigt för hjärtat än att läsa Koranen med eftertanke och reflektion... Detta är vad som föder kärlek, längtan, fruktan, hopp, återvändande, förtröstan, tillfredsställelse, överlåtelse, tacksamhet, tålmod och alla tillstånd genom vilka hjärtat lever och fullkomnas.

Det avhåller också från alla klandervärda egenskaper och handlingar genom vilka hjärtat förstörs och går under.

Om människor visste vad som finns i att läsa Koranen med eftertanke, skulle de ägna sig åt det och lämna allt annat.

Att läsa en enda vers med reflektion och förståelse är bättre än att läsa en hel genomläsning utan eftertanke och förståelse — och mer nyttigt för hjärtat, och mer benäget att framkalla tro och smaken av Koranens sötma.

Detta var de tidigas vana — en av dem kunde upprepa en enda vers till morgonen.

Det är bekräftat att Profeten ﷺ stod med en enda vers och upprepade den till morgonen:

{(المائدة:118)} {إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ...}

Det berättas om imam al-Nawawi att han köpte boken *al-Qanun* av Ibn Sina, en bok i medicin. Han sade:

”När jag köpte den mörknade mitt hjärta. Jag försökte memorera men kunde inte. Jag försökte förstå men kunde inte, tills jag tog ut den ur mitt hus. Gud är den som ger hjälp.”

Om tjänaren ständigt är förbunden med Koranen — har en morgonlektion varje dag där han tar emot Koranens kunskap, har en nattlig läsning under nattens timmar, och tid för repetition och studium — och om denna Koran är själens räddning, dess påminnelse och förmaning, då är han utan tvekan levande i hjärtat. Han är förbunden med Koranen, hans ambitioner väcks och han minns det kommande livet.

Men vad ska man säga om människor som knappt läser Koranen, knappt tittar i mushafen, knappt hör verserna annat än då och då — och vissa har sin enda kontakt med Koranen i Ramadan, följt av en lång period av övergivande?

Vad tror du om deras hjärtan?

Blir de inte hårdare än sten? Ja, ännu hårdare.

Tjänaren som sysselsätter sig med Koranen bevarar livet i sitt hjärta och bevarar bröstets vidgade känsla och lätthet. Vilken enorm nytta och välsignelse han finner när han ser dem som är berövade denna stora gåva — och genom dess motsats känner man tingens värde.

Ibn al-Qayyim beklagade dem som vänder sig bort från Koranen och sade:

”Ära vare Gud — hur mycket har inte de som vänder sig bort från Koranen och från att hämta vägledning från dess ljus gått miste om av skatter och rikedomar!

Hur mycket har de inte förlorat av hjärtats liv och synens klarhet!

De nöjde sig med ord som deras tankars hackor grävde fram, och de delade upp sin sak mellan sig i böcker, och de viskade till varandra förskönade ord som bedrägeri.

På grund av detta gjorde de Koranen övergiven.

Koranens kännetecken har suddats ut i deras hjärtan — de känner dem inte.

Dess platser har övergivits hos dem — de befolkar dem inte.

Dess tecken har fallit ur deras händer — de lyfter dem inte.

Dess stjärnor har försvunnit från deras horisonter — de ser dem inte.

Dess sol har förmörkats av deras åsikters mörker — de bekräftar den inte.

De avsatte uppenbarelsens texter från sanningens auktoritet, isolerade dem från visshetens välde och förde mot dem angrepp av förvrängning genom falska tolkningar.

Ständigt kommer mot den, från deras besegrade arméer, bakhåll efter bakhåll.”

Detta Koranen är kropparnas ande. Vad är då kroppens värde om dess ande tas ifrån den? När kroppen skiljs från sin ande ruttar den och blir ett kadaver som själarna känner avsky inför. Den stannar upp — ingen rörelse, ingen framfart, inget arbete, ingen produktion.

Om Koranen tas ifrån hjärtat blir människan död, även om hon rör sig som de levande. Hon förlorar den klarsynta rörelsen, för hon famlar då i blindo, faller ner i mörker, fördjupar sig i begär, sjunker ner i förbjudna handlingar, drunknar i avvikelser och dyker ner i njutningar. Detta lägger ett täcke över hennes hjärta, förblindar hennes insikt och släcker trons ljus i hennes inre. Då blir hon sådan som Profeten ﷺ beskrev:

”Hans hjärta är som en omvänd kopp — upp och ner — den känner inte igen det goda och förkastar inte det onda, annat än det som överensstämmer med hans begär.”

(Återgiven av Muslim)

Detta är den väldiga Koranen, i något av det som Gud, den Upphöjde, har

beskrivit för oss. Den är — såsom Han har berättat — vägledning, bot, barmhärtighet, ljus och liv.

Hur kan vi då leva i denna värld utan liv, utan ljus, utan barmhärtighet, utan vägledning och utan bot?

Vi dömer då oss själva och våra liv till olycka och elände, och vi dömer vår verklighet till orättvisa och mörker.

Och detta är hemligheten bakom den förvirring som muslimer hamnar i — i den mån de avlägsnar sig från Guds Bok.

KORANEN & SUNNAH

- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)